

Okresný úrad Trenčín
odbor starostlivosti o životné
prostredie
Hviezdoslavova 3
911 01 Trenčín

Váš list číslo/zo dňa	Naše číslo	Vybavuje/kontakt	Dátum
-	6037/2022-4.1 18400/2022	Ing. Marek Hausman 02/ 5956 3115	28.03.2022

Vec

Žiadosť o stanovisko k návrhu výkladu, resp. komentára k § 5 ods. 1 zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve - stanovisko

---

Dňa 26.1.2022 bola na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) elektronicky doručená Vaša žiadosť o výklad ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve a o doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon“).

V zmysle predmetnej žiadosti a pre potreby Vášho konania predkladáte aj konkrétne otázky, ktoré vyplynuli z aplikácie daného ustanovenia v praxi.

Otázka:

- ako sa má vykladať slovné spojenie „*striepiť vstup na tieto pozemky v nevyhnutnej miere*“?
- podľa čoho posudzovať nevyhnutnú mieru?
- vstup chápať len ako napr. vstúpiť za účelom prejsť popri vodnom toku k najbližšiemu pozemku, kde nebude obmedzovať užívanie pozemku vlastníckmi, ktorí tam majú dom, záhradu, alebo aj ako zotrvanie na tomto pozemku určitý čas?

Sekcia vôd dňa 21.03.2022 obdržala stanovisko z odboru práva k návrhu výkladu § 5 ods. 1 zákona a v tejto súvislosti k Vašej žiadosti uvádzame nasledovné stanovisko:

Pre aplikačnú prax ustanovenia § 5 ods. 1 zákona je potrebné vychádzať, resp. zohľadňovať v širšom kontexte ustanovenia zákona a to predovšetkým s ustanovením definujúcim Výkon rybárskeho práva, ktorý vytvára vzťah (práva a povinnosti) k rybám so všetkými náležitosťami.

Znenie § 5 ods. 1 zákona „*Užívateľ má právo vstupovať na pobrežné pozemky. Vlastník alebo nájomca pobrežného pozemku je povinný striepiť vstup na tieto pozemky v nevyhnutnej*

miere okrem pozemkov, na ktoré je vstup zakázaný alebo obmedzený podľa osobitných predpisov.“

Ministerstvo uvádza, že § 4 ods. 1 zákona definuje Výkon rybárskeho práva nasledovne: *„Rybárske právo je oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby vo vodách určených ako rybárske revíry a ulovené ryby si privlastňovať, ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pribrežné pozemky.“*

Užívateľ rybárskeho revíru, ako osoba oprávnená nakladať s výkonom rybárskeho práva je definovaná podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona nasledovne: *„užívateľ rybárskeho revíru je právnická osoba s prideleným výkonom rybárskeho práva v rybárskom revíri,“*.

Zákon ďalej v zmysle § 2 ods. 2 písm. l) zákona definuje loviaceho, a to nasledovne: *„loviaci je fyzická osoba oprávnená na lov, ktorý vykonáva v čase medzi začiatkom lovu a ukončením lovu“*.

Keďže zákon rozlišuje medzi užívateľom a loviacim, je v rámci aplikácie ustanovenia § 5 ods. 1 zákona v praxi dôležité zohľadniť skutočnosť, či uplatňovanie citovaného ustanovenia je vykonávané užívateľom, resp. osobami vykonávajúcimi činnosť pre užívateľa (napr. zamestnanci užívateľa) alebo loviacimi. Pre úplnosť môže poslúžiť aj znenie dôvodovej správy k danému ustanoveniu, podľa ktorej *„Zákon ukladá vlastníčkovi a nájomcovi pribrežného pozemku umožniť užívateľovi riadny výkon rybárskeho práva...“*.

Zákon ďalej definuje aj pribežný pozemok, ktorý je podľa § 2 ods. 2 písm. p) zákona definovaný nasledovne: *„pribrežný pozemok je časť pozemku na hranici brehu a vodnej plochy rybárskeho revíru, ktorý je nevyhnutný na výkon rybárskeho práva,“*.

V zmysle § 5 ods. 1 zákona o rybárstve: *„Užívateľ má právo vstupovať na pribrežné pozemky. Vlastník alebo nájomca pribrežného pozemku je povinný strpieť vstup na tieto pozemky v nevyhnutnej miere okrem pozemkov, na ktoré je vstup zakázaný alebo obmedzený podľa osobitných predpisov.“* Podstata ustanovenia § 5 ods. 1 zákona je garancia umožniť užívateľovi rybárskeho revíru vykonávať výkon rybárskeho práva (chrániť, chovať a loviť ryby) a plniť jeho práva a povinnosti a to aj v obmedzenej miere, určenej ako nevyhnutná miera.

Vo všeobecnosti teda možno vstup na pozemky chápať ako užšie vymedzenie v porovnaní s pojmom užívanie pozemkov. Účelom zákona o rybárstve bolo rozlišovať tieto pojmy, keďže ich zákon rozlišuje. V tomto prípade zákon účel vstupu nedefinuje, čo sťažuje exaktné vymedzenie toho, aká činnosť alebo úkon môže byť pod vstup subsumovaná. Ustanovenie § 5 ods. 1 zákona o rybárstve však definuje subjekt, ktorým je užívateľ. Z vyššie uvedeného vyplýva, že užívateľ môže vstupovať na pribrežné pozemky za účelom ich užívania v rozsahu práv užívateľa vyplývajúcimi zo zákona, rešpektujúc však vlastnícke a nájomné práva k pribežným pozemkom a s tým súvisiacu zásadu proporcionality a zásadu zákazu zneužitia subjektívnych práv.

Ministerstvo zastáva názor, že ustanovenie § 5 ods. 1 zákona je žiadúce aplikovať iba v prípadoch, kedy preukázateľne nie je možné zabezpečiť činnosti vyplývajúce z podstaty výkonu rybárskeho práva z iného miesta.

Zároveň upozorňujeme na skutočnosť, že ustanovenie § 5 ods. 1 zákona je možné aplikovať výlučne na pribežné pozemky, ktoré sú definované ustanovením § 2 ods. 2 písm. p)

zákona. V zmysle uvedeného nie je možné aplikovať ustanovenie § 5 ods. 1 zákona na pozemky, ktoré nie sú pobrežným pozemkom, resp. za účelom dostať sa cez pozemky na pobrežný pozemok.

Na záver dodávame, že Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky nie je podľa Ústavy Slovenskej republiky oprávnené poskytovať záväzné výklady zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov na úseku životného prostredia. Výklad zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonáva Najvyšší súd Slovenskej republiky svojou rozhodovacou činnosťou a tým, že prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. S poukazom na uvedené toto stanovisko nemá právnu záväznosť a slúži ako metodická pomôcka pre aplikačnú prax.

S pozdravom

Ing. Roman Havlíček
generálny riaditeľ